

pokládati nájemné za složené před skončením jednání. Toto vůbec nastává samo sebou v řízení nesporném, když všechny rozhodné okolnosti jsou vyšetřeny, může být však kdykoli znova v něm pokračováno, uzná-li soudce sám nebo na podnět účastníků před vydáním rozhodnutí, zpravidla písemného, že jest ještě třeba dalšího šetření (Ott, str. 167, 157).

(Dokončení.)

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Jest kryto pojistkou i povinné ručení za poškození způsobené motorovou tříkolkou přivázanou lanem 2 m dlouhým k pojištěnému automobilu a jím po silnici vlečenou? Podmínky § 228 c. ř. s.

Žalováno bylo o určení, že pojistka povinného ručení č. N. vztahuje se na případ, že poškození způsobeno bylo motorovou tříkolkou přivázanou lanem as 2 m dlouhým k pojištěnému automobilu a jím po silnici vlečenou.

Prvý soud zamítl žalobu, a to na základě obsahu pojistky a posudku znalce, který uvedl, že šlo o automobil *o s o b n í*, který není zařízen konstruktivně na vlečení jiných vozidel, u něhož tedy ani vlečný vůz není předmětem pojištění, tím méně že pojištění může se vztahovati na předmět na laně za osobním automobilem vlečený, pokud by výslovné zvláštní úmluvy v tom směru učiněno nebylo, což, jak z police vysvítá, se nestalo.

Odvolací soud nevyhověl odvolání a potvrdil první rozsudek z těchto důvodů:

Vzhledem k jasnému posudku znalcovu nelze souhlasiti s názorem odvolatelky, že rizika povinného ručení jsou tak rozmanitá, že nelze je ani předem postihnouti ani předvídati a proto že není možno usuzovati z toho, že to které jednotlivé riziko výslovně ve smlouvě pojišťovací uvedeno není, že strany riziko to na mysli nemají. Osobní auto není zařízeno na vlečení jiných vozidel a proto škoda způsobená tříkolkou na laně k osobnímu autu přivázanou a jím po silnici vlečenou není škodou způsobenou oním osobním autem a nevztahuje se na ni sporné pojištění. Že na případy takové pojistka, o níž tu jde, nepočítala, to odvozovati nutno z té skutečnosti, že podle předložených sazeb pojistného není na vlečení na laně vůbec žádná sazba stanovena, kdežto při škodě způsobené přívěsným vozíkem při nákladním automobilu běží o zvláštní riziko, za které by musela být zapravena zvláštní přírážka. Nelze předpokládati, že úmysl stran

k podobné možnosti pojistné příhody se nesl a že pojišťovací smlouva na tento případ také se vztahuje. Vozidlo k automobilu přivázané a jím vlečené jest zajisté zvláštním samostatným zdrojem nebezpečí a jest také s pojištěného zdroje neovládatelným. Pro názor odvolatelky, s nímž odvolací soud nesouhlasí, nemluví také ani okolnost, že v návrhu na pojištění v rubrice, zda jsou pojištěny také vozy vlečné nákladních aut je místo odpovědi uvedeno »obchodní číslo«, neboť nelze tomuto vyplnění onoho místa dáti ten výklad, jaký snaží se mu dáti odvolatelka, že totiž ručení má postihnouti všechny možnosti pojišťovacího případu, aniž by bylo třeba bližší vypočítávání nebo použití jiných sazeb.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání. Důvody:

Dovolací soud, zkoumajе především z úřední povinnosti, jsou-li tu zákonité předpoklady určovací žaloby podle § 228 c. ř. s., totiž zdali žalobkyně má právní zájem na tom, aby právní poměr, jehož určení se domáhá, byl co nejdříve na jisto postaven soudním rozhodnutím, přihlíží k ustanovení čl. 19 všeobecných podmínek pojišťovacích, podle kterého zamítl-li pojišťovatel nárok naň vznesený, jest prost závazku k plnění, nebude-li nárok na plnění uplatňován do 6 měsíců u soudu, kterážto lhůta počíná se uplynutím dne, kterého se stalo zamítnutí nároku vůči pojistníku nebo oprávněnci doporučeným dopisem, v němž jest udána lhůta a následek právní s jejím uplynutím spojený, dále přihlíží k odvolacímu zjištění, že žalovaná podle čl. 19 cit. poj. podmínek poskytla žalobkyni lhůtu k soudnímu uplatňování jejích nároků do 6 měsíců od 2. dubna 1926 a posléze přihlíží, že žalobkyně byla v rozepři Ck— zažalována J. S. o náhradu škody zaviněné neopatrnou jízdou silostroje žalobkynina, o kterémžto úrazu tvrdí žalobkyně, že je kryt pojištěním, o něž jde v tomto sporu. Z toho jest usouditi, že jsou splněny zákonité předpoklady určovací žaloby podle § 228 c. ř. s.

Dovolání samotné však jest bezdůvodné, neboť sporná věc posouzena byla v naříkaném rozsudku po právní stránce správně a proto dovolací soud sdílí a schvaluje důvody řečeného rozsudku, k nimž dovolatelku v první řadě odkazuje s jejími důvody. Právě-li dovolatelka, že její pojišťovací smlouva se žalovanou obsahuje generální klausuli, podle které žalovaná přejímá ručení za všechny škody, pokud nejsou ve smlouvě výslovně vyloučeny, nedbá že nebezpečenský zdroj (čl. 1, bod 1 cit. vš. poj. podm.) je smluvně přesně určen, že jím totiž jest podle doslovu pojistky »provozování jízd automobily různých typů a sil pod obchodním číslem N. V., řízených úředně zkou-

šeným ing. F., úředně zkoušenými jeho společníky aneb úředně zkoušeným řidičem«. To znamená, že pojišťovatelka přijala za nebezpečenský zdroj silostroj takto konkretisovaný s jeho možnými risiky, a že je protismluvním každé zvětšování tohoto riska, jímž je v souzeném případě přivázání motorové tříkolky 2 m dlouhým lanem ku pojištěnému osobnímu automobilu a její vlečení po silnici.

Dovolatelka nemůže nijak těžiti pro své právní postavení ani z okolnosti, že jsou pro přívěsné vozy u nákladního auta určeny zvláštní premie přírážkové. Nákladní automobil má podle zjištění soudů nižších stolic pevnou přívěsnou konstrukci, takže řidič ovládá směr i brzdění přívěsného vozu, nelze tedy tento způsob vlečení ztotožňovati se vlečením motorové tříkolky osobním autem na laně 2 m dlouhém, kde řidič osobního auta neovládá ani směr ani brzdění vlečené tříkolky, kde tedy, jak odvolací soud rozpoznává zcela správně, vlečená tříkolka jest zvláštním samostatným zdrojem nebezpečenským.

Lichou je posléze i dovolatelčina námitka, že bylo věcí žalované pojišťovny, aby smlouvu stylisovala jasně a přesně tak, aby už při jejím uzavření bylo pojistníku zjevno, které přídatky jsou kryty pojištěním. Dovolací soud nepoznává, že by ve příčině pojištěného zdroje nebezpečenského bylo v pojišťovací smlouvě nějaké nepřesnosti a nejasnosti, když je v ní uvedeno přesně, které automobily jsou pojištěny, jak už to bylo svrchu vyloženo.

Bezdůvodnému dovolání nemohlo tedy býti vyhověno.

Rozhodnutí nejv. soudu ze 7. září 1929, č. j. Rv I 1485/28. Pošva.

Smlouva mezi nerozvedenými manželi uzavřená, podle níž mají manželé napříště žítí odděleně a manžel platiti manželce výživné, jest neplatná, a nelze o ni opřítí žalobní žádost o placení, resp. zvýšení výživného.

Nerozvedená manželka, žijící se svým manželem ve společné domácnosti, podala v roce 1922 na svého manžela žalobu o placení výživného. V tomto sporu byl uzavřen smír dne 28. VIII. 1922, podle něhož zavázal se žalovaný manžel poskytovatí žalující manželce na výživném 120 Kč měsíčně, avšak teprve od té doby, jakmile se vystěhuje ze společné domácnosti.

Tuto podmínku však manželka nesplnila, ježto se jí nepodařilo nalézt pro sebe vhodného bytu, a podala na svého man-